

I. ČLTK



REVUE

KOLAUDACE K MIKULÁŠI

DOSTAVBA WELLNESS FINIŠUJE

S »NAFOUKLÝM« PAVOUKEM

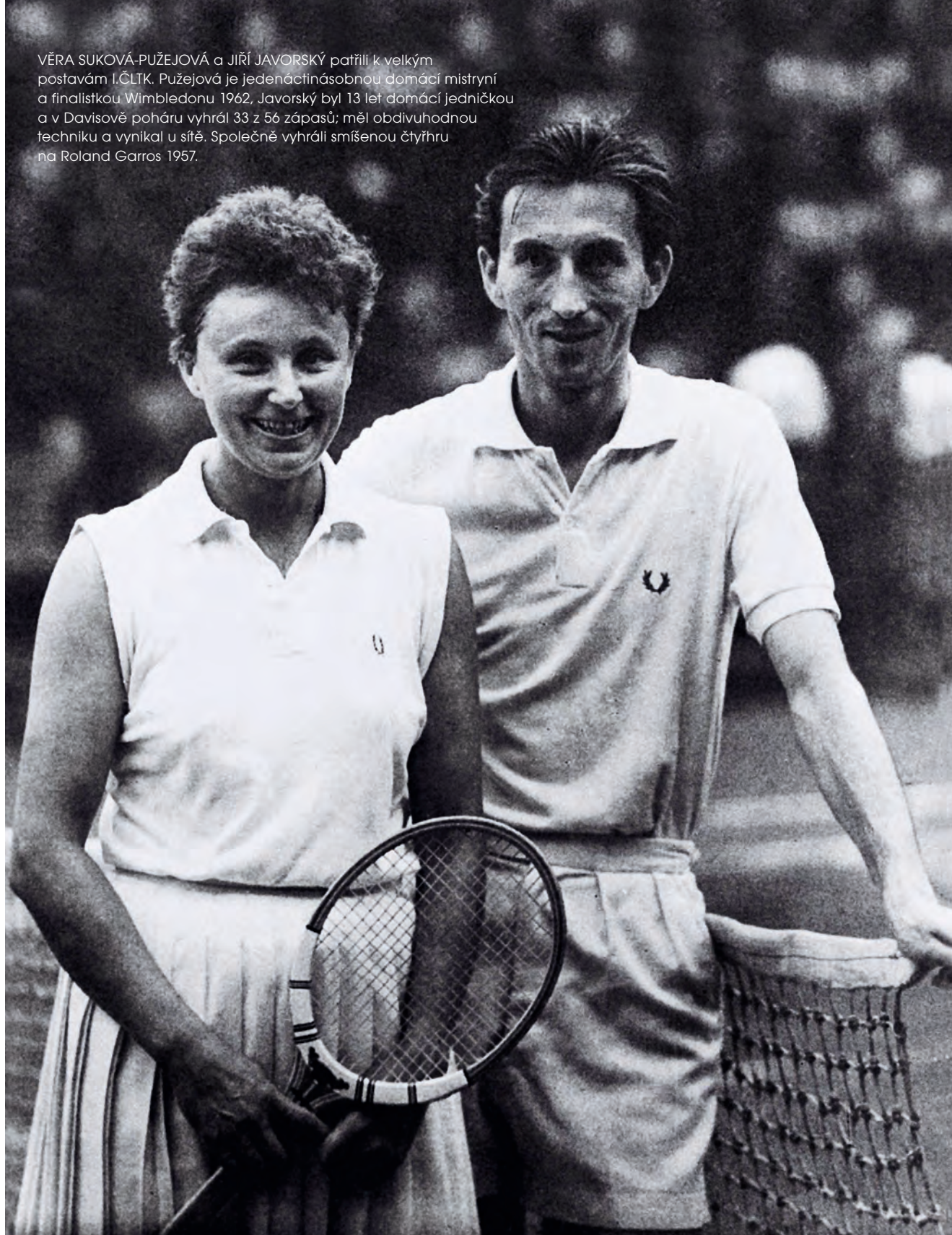
PŘED PRAGUE OPEN 2019

KAROLÍNA MUCHOVÁ

STOVKA NA DOHLED



VĚRA SUKOVÁ-PUŽEJOVÁ a JIŘÍ JAVORSKÝ patřili k velkým postavám I.ČLTK. Pužejová je jedenáctinásobnou domácí mistryní a finalistkou Wimbledonu 1962. Javorský byl 13 let domácí jedničkou a v Davisově poháru vyhrál 33 z 56 zápasů; měl obdivuhodnou techniku a vynikal u sítě. Společně vyhráli smíšenou čtyřhru na Roland Garros 1957.



1893–2018

125 LET • I.ČESKÝ LAWN-TENNIS KLUB PRAHA



editorial

Vážení členové klubu, milí tenisoví příznivci,

horké léto je minulostí a znovu jsme postavili celý komplex tenisových hal; na některých kurtech jsme položili desky a koberce, to vše se snahou vyjít vstříc hráčům závodního tenisu, dětské školičce a vůbec všem členům. Poskládat nesourodé požadavky na různé povrchy, časové možnosti dětí a školáků a přednostně uspokojit naše nejlepší hráče, to je mnohdy náročnější úkol než vyplnit obtížné sudoku. A to nemluvíme o sponzorech a partnerech klubu, bez kterých bychom nemohli kvalitně fungovat – i o ně musí být postaráno. A tak apeluji na vaše pochopení a toleranci; ne každému lze stoprocentně vyhovět v jeho požadavcích, snaha z naší strany však je a bude maximální.

Během podzimu finišuje dostavba nové regenerace, která by měla uspokojit i ty nejnáročnější návštěvníky wellness. Najdete v ní oddělené místnosti masérny a fyzioterapie, pánskou i dámskou šatnu se skříňkami, klasickou saunu i infrasaunu, whirlpool, Kneippovu lázeň a ochlazovací bazének s možností naplnit jej ledem. Také příjemnou odpočívárnu ve dřevě situovanou s výhledem na bazén a horní kurty. Bývalé kanceláře manažera a sekretariátu se změní v klubovou místnost se společenskými hrami, televizí a knihovnou specializovanou na historii a současnost tenisu.

Věřím, že všechny nově vybudované prostory budou hojně využívány a zimní období nám všem uteče příjemněji a rychleji.

Vladislav Šavřda,
manažer I.ČLTK Praha

KOTRMELEC K NEUVĚŘENÍ

Kdo neviděl, neuvěří. Na přelomu října a listopadu se u parkovacích míst podél malého centru objevila dlouho očekávaná a urgovaná tabulka informující, že členové I.ČLTK a hosté mohou znovu bezplatně parkovat na tradičních místech. S potěšením jsme pořídili fotografii níže a chystali se napsat pár povzbudivých slov o vyhrané bitvě. Jenomže ještě předtím, než článek vznikl, tabulka se bez jakéhokoli upozornění opět proměnila v zónu placeného stání. „Nechápu, nerozumím... Sotva jsme členům klubu rozeslali novinku o bezplatném parkování emailem, čekalo na nás tohle nepříjemné překvapení. Nezbyvá, než znovu urgovat žádost o pronájem dotčeného pozemku na Magistrátu, což už jsme učinili. Takže budeme věřit, že za pár dnů třeba zase zničenonic najdeme tabulku novou, respektive staronovou – tu o bezplatném parkování,“ říká k tomu manažer klubu Vladislav Šavřda. Taky vám zůstává rozum stát?



Tahle tabulka vydržela na Štvanici jen zhruba sedm dní...



OBSAH

- 03** | Kolaudace k Mikuláši
- 06** | Na třetí pokus mezi legendami
- 10** | Martin Fassati: Trenér je jako učitel
- 12** | Diváky táhl Rosol
- 16** | S »nafouklým« pavoukem
- 18** | Stovka na dohled (Karolína Muchová)
- 20** | Přerod v kouče je tu (Jan Hernych)
- 22** | Pardubice se Darje povedly
- 23** | Konečně bez zranění (Tadeáš Paroulek)
- 26** | Marek miluje zápasy
- 28** | Hrajeme tenis už 125 let!
- 30** | CTC: Hattrick seniorů
- 34** | S vámi nás baví svět
- 38** | Nehrajte při zdi (Luboš Štych)
- 40** | Na golfu kraluje Ferda



Nová fasáda působí lehce a příjemně a vůbec nevypadá na přístavbu

KOLAUDACE K MIKULÁŠI

Nejdřív jsme sháněli vířivku, říká k druhé části dostavby Martin Šustr

Stačilo seřezat větve stoletých platanů u bazénu a fasáda druhé části dostavby malého centru se na začátku listopadu vyloupila jako mávnutím kouzelného proutku. A nejen fasáda; i v interiérech se šlo do finišu. V době uzávěrky I.ČLTK Revue všechno nasvědčovalo tomu, že stavařský tie-break skončí prvním proměněným mečbolem a o Vánocích už se první zájemci ponoří do zbrusu nové vířivky.

Přístavba patra nad stávajícími šatnami a kanceláři, to je především zbrusu nové wellness, na které se těšili nejen závodní hráči, ale asi všichni členové. Po letech přestaveb, rekonstrukcí a provizorií mají k dispozici moderní špičkově vybavené prostory pro rehabilitaci a relax. Co všechno lze v prvním patře najít?

Do nových prostor se dostanete – stejně jako do zánovního fitka – zadním schodištěm od shopu Tennis Areny. Wellness nabídne dvě malé šatny se sprchou a toaletou, dvě místnosti pro fyzioterapii a masáže a především vlastní wellness s vířivkou, saunou a infrasaunou, ochlazovacím bazénkem s možností ledové lázně, Kneippovy lázně, odpočívárnu a sprchy, a to včetně stylového vědra na ochlazení po saunování. V druhé části dostavěného křídla – tedy blíže velkému centru – vznikly tři klubové (školící) místnosti, které bude využívat management klubu. Přístup je nově zbudovaným schodištěm uprostřed chodby. A rozpočet druhé etapy? Téměř devatenáct milionů korun.

„Měli jsme štěstí, že vše běželo podle plánu, počínaje pozitivní odezvou na naše žádosti o dotace na Magistrátu

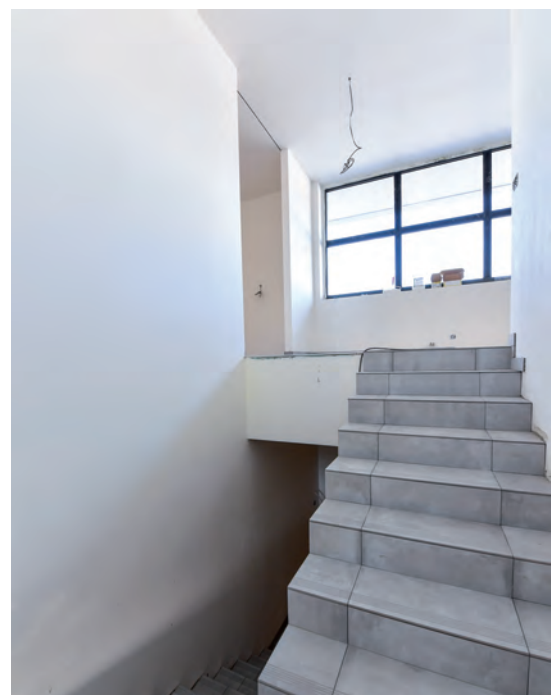
(MHMP) i ministerstva školství (MŠMT), a konče velmi vstřícným přístupem stavební firmy. Po vyhodnocení žádostí na ministerstvu, od kterého jsme dostali 11,7 milionu korun, jsme byli podle počtu získaných bodů na prvním místě mezi všemi uchazeči,“ říká manažer klubu pro správu Martin Šustr, který na stavbu dohlížel.

Hladké bylo i jarní výběrové řízení dodavatele: jako jediná se do něj přihlásila společnost TH-System, která úspěšně realizovala i první etapu. „Musím ocenit, že perfektní spolupráce pokračovala. Panu Hindovi, který si stavbu vzal za svou a maximálně se jí věnoval, za to patří velký dík,“ říká Šustr a s úsměvem přiznává, že některé drobnější komplikace jdou i za vedením klubu: „V touze po tom, aby bylo vše perfektní, jsme vybavení wellness průběžně upřesňovali, ve finále to bylo trochu na poslední chvíli. Ale všechno spěje do finále a věřím, že se rehabilitace bude líbit.“

Stavba začala na jaře a pokračovala v průběhu celého roku s výjimkou pauzy během letního Prague Open; v té době byl téměř dokončen vnější plášť směrem do areálu a ruch na několik dnů utichl. Po finálových mečbolech se stavaři vrátili.



Na konci října bylo ještě ve wellness ryzí staveniště...



Nové schodiště ke školícím místnostem



Fasádu přístavby odhalilo až listopadové seřezání větví platanů. Ty budou muset na »holení« častěji než dosud, aby bylo v interiérech dost světla.

„Druhá etapa se od té první liší nejen větší obestavěnou plochou, ale především výrazně složitějšími instalacemi elektra, vytápění a vzduchotechniky – na to vše jsou ve wellness úplně jiné nároky. A také tím, že stavba probíhala za provozu v přízemí; šatny i kanceláře byly denodenně plné, takže bylo třeba přistoupit i k nočním směnám.“

Stavaři pro ně naštěstí měli pochopení, i když nešlo o dva či tři případy. „V létě se veškeré bourací práce kolem nového schodiště i prostupy téměř půl metru silným stropem do šaten, kterých bylo snad deset, musely dělat v noci. To bylo náročné,“ komentuje krušnější chvíly spolumajitel TH-System Milan Hinda. Největší vrásky mu ale – stejně jako před rokem – dělalo zásobování staveniště komplikované rekonstrukcí Negrelliho viaduktu. „Přístup na stavbu byl zkrátka složitý, náročné bylo i skloubení

technologií. Ale snad je to úspěšně za námi, i když ještě není úplně hotovo. Termín kolaudace známe a musíme ho stihnout. Na Vánoce už jsem si zamluvil vířivku,“ směje se Hinda.

Zajímavostí je, že sotva stavba začala, sháněla se právě vířivka. A to velmi svízně. „Důvod byl prozaický, museli jsme ji dostat do prostor wellness dřív, než se postaví příčky, protože pak už by nebylo kudy. Poslední týdny nám pro změnu komplikovaly úvahy nad tím, jestli velké nádrže, její příslušenství, umístíme v přízemí nebo v patře,“ popisuje Šustr.

Termín kolaudace je objednaný na 4. prosince, takže rehabilitaci si klub nadělí k Mikuláši. „Snad všechno proběhne hladce a v dalších dnech doladíme poslední detaily a vybavení,“ doufá manažer, který žil s dostavbou celý rok. A po vánoční pauze ho čeká další sousto...

„Půjde –li všechno podle našich představ, tak brzy začneme nanovo,“ usmívá se. „Už jsme odeslali žádosti o dotace na třetí etapu v části u Negrelliho viaduktu. Pokud se na nás dostane, na jaře bychom chtěli pokračovat. Krom toho nás čekají ještě další »drobnosti«: oprava podlahy ve vestibulu, která absolutně nevydržela provoz, a poté přesun obchodu a servisu ze stávajících prostor k recepci; nový shop vznikne vpravo od vstupu do skleníku. Považujeme to za praktičtější řešení. Vestibul tím sice přijde o pár metrů čtverečních, ty jsou ale v tuto chvíli zcela nevyužité. A hlavně: v dosavadních kancelářích managementu vznikne nová klubová místnost vybavená pohovkou, televizí, knihovnou a několika stolky, tedy nové místo pro odpočinek, schůzky nebo studium.“

Jinými slovy – blížíme se do finále a v roce 2020 by měla být Štvanice jako nová.

PARÁDNÍ US OPEN! ALE ZASE CHYBĚL KONEC...

Má za sebou podivný rok s několika výbornými výsledky, ale také plný zranění. A hlavně – podruhé za sebou nedokončený. **MARKÉTA VONDROUŠOVÁ (19)** ukončila v září sezonu kvůli problémům s tříslem, které se ozvalo už na jaře ve Stuttgartu a nedalo pokoj. Znepříjemnilo jí i US Open, přesto odlétala z New Yorku s životním úspěchem v podobě osmifinále.

„Škoda toho zranění, a nejen kvůli US Open. Na konci roku jsem už podruhé nic neobhajovala, ale zase nemohla hrát,“ usmála se smutně. Nebýt třísla, možná došla ve Flushing Meadows, kde vyřadila i Bertensovou, ještě dál. „Třetí set osmifinále proti Tsurenkové už jsem ale nebyla schopna hrát...“

Sezonu zakončila vyšetřeními, rehabilitací a pozvolným návratem na kurt pod dohledem nového kouče; na turnajích ji bude doprovázet Jan Hernych. „Myslím, že si budeme rozumět. Je skvělé, že se mnou může hrát, nezkazí míč.“

Markéta půjde do příští sezony s jediným přáním: hlavně být fit...



HELENA NA TŘETÍ POKUS MEZI LEGENDAMI

Byla čtvrtou hráčkou světa, světovou jedničkou v deblu, vyhrávala grandslamové trofeje ve čtyřhře i v mixu, ale že vkročí do Mezinárodní tenisové síně slávy v americkém Newportu, v to už **HELENA SUKOVÁ** nedoufala. Nicméně – stalo se. Na třetí pokus. 21. července vstoupila mezi legendy spolu s Němcem Michaellem Stichem a stala se po Mandlíkové, Navrátilové a Novotné čtvrtou Češkou ve vybrané společnosti. „Je to pro mě velká pocta. Po dvou neproměněných nominacích jsem v tohle ocenění už nevěřila, takže to pro mě byl příjemný šok,“ popsala Helena. Poprvé se mezi navrženými osobnostmi ocitla před šesti lety, podruhé v roce 2015, ale slavnostní atmosféru si v Newportu vychutnala až letos. Gratulujeme! I k medaili Za zásluhy, kterou převzala 28. října na Hradě.

Helena Suková patří od léta právem do Síně slávy v Newportu

ONDŘEJ ŠTYLER: S NOVÝM KOUČEM V ZÁDECH?

Prioritou je pro něj dvouhra, ale největší letošní úspěchy oslavil v deblu. **ONDŘEJ ŠTYLER (18)** vyhrál juniorský titul na Roland Garros, s jiným partnerem hrál finále Wimbledonu a o bronz na LOH mládeže v Buenos Aires přišel po bizarní koncovce: jeho parták Dalibor Svrčina po pokaženém nahraném voleji v rozhodujícím super tie-breaku, po kterém měli soupeři mečbol, vzteky odpálil míč a – bylo po zápase. „Mám z těch výsledků radost, ale pořád beru čtyřhru jen jako bonus k singlu. Výsledky z dvouhry mě letos neuspokojily, ale nijak zvlášť mě to netrápí; vím, kam mířím, co chci zlepšit a snažím se pro to dělat maximum,“ říká Ondřej, 22. junior žebříčku ITF.

K úspěchu mu zřejmě bude pomáhat nový kouč – bývalý daviscupový reprezentant Daniel Vacek. „Hrajeme spolu zhruba dva měsíce a domlouváme se na trvalejší spolupráci. Přinesl do mého tenisu nové prvky, hlavně snahu po zjednodušení a zefektivnění hry. Chytil jsem dravý a mám velkou chuť,“ říká Ondra.

Ondřej jako vítěz čtyřhry na Roland Garros s Japoncem Tajimou



Rafael Nadal

ATP č.1

**Nová
PURE AERO**

+ *více kontroly*
+ *více přesnosti*
+ *více spinu*

VAMOS!

**PURE
AERO**

PŘIPRAVTE SE NA BOJ!

Matchpoint s. r. o.

výhradní dovozce a distributor pro ČR

www.matchpoint.cz

PLAY Babolat™

ŠTVANICE VIDĚLA 20. MASTERS BABYTENISTŮ

Veronika Sekerková a Matěj Fejka vyhráli na Štvanici Masters tradiční série **I.ČLTK PRAHA CUP BY BABOLAT** kategorie babytenis. Pozor – už jubilejní dvacáté! Od roku 2008, kdy byla tradice založena, se hrálo deset letních a deset zimních sérií zakončených Masters. Mezi vítězi jsou i ti, kteří se dnes prosazují ve starších kategoriích; například Jonáš Forejtek, aktuálně mistr Evropy do 18 let, úspěšná juniorka Denisa Hindová nebo poslední vítězka z Pardubic Darja Vidmanova. U zrodu turnajových sérií stál vedoucí trenér TŠ Jan Pecha, který je s entuziasmem organizuje dodnes. „Začátky spadají do doby, kdy popularita kategorie babytenis stoupala a turnajů přibývalo, protože děti chtěly soutěžit. Jsem rád, že jsme vydrželi už deset let a že – aspoň si to myslím – naše turnaje mají úroveň a je o ně zájem. Letos se obou sérií zúčastnilo 42 chlapců a 34 dívek,“ shrnuje hlavní organizátor.

Po srpnovém Masters: zleva semifinalistka Maryia Kolas, finalistka Karolína Ječmínková, semifinalistka Sofie Hettlerová, vítězové Matěj Fejka a Veronika Sekerková, finalista Tomáš Krejčí a v zadu ředitel turnaje Jan Pecha



JAKO KEŇSKÝ OLYMPIONIK

Deset let poté, co si v Praze poprvé »stříhl« maraton, si **JAN PECHA** dopřál repete. Tajný cíl dostat se pod tři hodiny sice nesplnil, ale radost mu to nepokazilo. „Neměl jsem natrénováno, takže jsem nepokořil ani svůj deset let starý čas 3:23 hodiny. Ale běhám rád a už na fakultě jsem se dostal od desetikilometrových běhů přes půlmaraton až k maratonu. Tehdy na škole jsem ale měl čas trénovat,“ vysvětluje a vrací se k přípravě: „V zimě jsem chodil v novém fitku na běhátko a taky na běžky, ale jinak jsem běhal samé krátké tratě. A desítka člověka na maraton nepřipraví.“ Ve Volkswagen Maratonu Praha nakonec skončil kolem tisícího místa ze sedmi tisíc běžců. A cílem proběhl doslova jako keňský olympionik – sprintem. „V Pařížské mě totiž předběhl vodič, který šel na čas 3:30. Takže jsem se ho chytil a sprintoval až do cíle, kde jsem málem vypustil duši...“

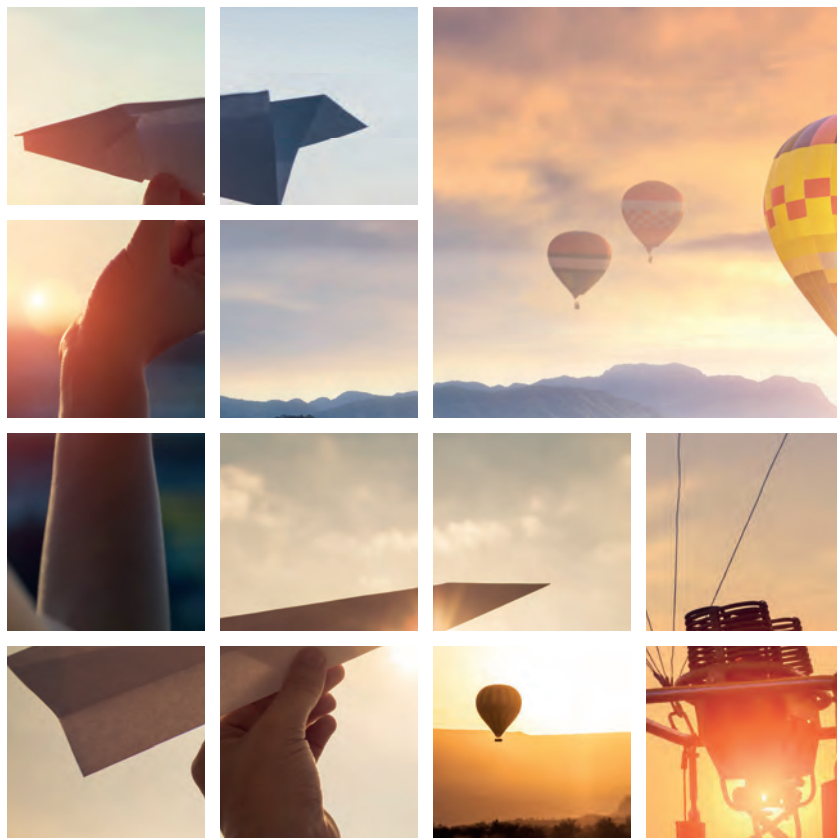
Všeříkající výraz: mám toho dost, ale musím vydržet...

FIASKO, ALE TAKÉ NADŠENÍ Z HALY

Svým způsobem to bylo fiasko, přesto se utkání žáků v rámci CTC předposlední zářijový víkend na Štvanici povedlo. A proč fiasko? Ze sedmi avizovaných klubů z celé Evropy nakonec hrály jen dva. Omluvenek postupně přibývalo, a tak se místo turnaje s konkurencí dětí z Berlína, Stockholmu, Londýna, Dublinu a Haagu odehrálo jen dvojutkáni žáků I.ČLTK a Realu Club de Polo de Barcelona. Ve čtvrtek odpoledne po příletu se trénovalo, v pátek proběhlo první měření sil a v sobotu druhé. A po něm plavba lodí po Vltavě a společná večeře. „Z čeho byli ale Barcelonští nejvíce nadšeni – v neděli, protože přišlo, si zatrénovali v hale. A to je něco, co neznají, hráli v ní vůbec poprvé,“ usmívá se organizátor (ne)turnaje Jan Pecha. Štvanice dvakrát jasně vyhrála, přestože měla v týmu o rok či dva mladší děti než soupeř. Zasloužili se o to Adam Soukup, Oliver Sanders, Natalie Sanders, Nela Jandová a v sobotu i David Šafra. Účastníci dvojutkáni CTC; ti menší vlevo jsou »naši«, vpravo Španělé



VE DVACETI SNÍTE.
VE ČTYŘICETI CHCETE.
V ŠEDESÁTI VÍTE.



Za dvacet let jsme zažili vývoj našich klientů.
Viděli jsme, jak začínali, a vidíme, kde jsou dneska. Každá životní
etapa má svoje sny, příběhy, pohledy a svoje moudra.

Protože vývoj je přirozený a čas neuspěcháš. Kromě prvního
kroku. Ten se dá zrychlit. A rádi budeme i u vašich etap.
Ať už začínáte, nebo začínáte další.

Nabídka ze Štvanice mě oslovila, říká Martin Fassati

TRENÉR JE JAKO UČITEL

Zkušenějšího kouče najdete v Česku jen těžko. **MARTIN FASSATI (58)** působil v Bollettieriho akademii, byl trenérem českého týmu pro Fed Cup i reprezentace Číny, deset let šéftrenérem TK Neridé, vedl i mnoho výborných domácích hráčků; mimo jiné Sandru Kleinovou a Ivetu Benešovou. Po krátké spolupráci s Markétou Vondroušovou nyní zakotvil jako klubový trenér na Štvanici.

Chce se říct: světoběžník doběhal...

„Nemusí to tak být. Cestování mě pořád baví a každý další turnaj je pro mě výzva. Vadí mi ale, že na túře žiju životy hráčů a cítil jsem, že potřebuju změnu. Teď se chci soustředit na práci s dětmi. Těšil jsem se na ni. A taky se vždycky raduju z toho, co je teď.“

S kým hrajete?

„S Julčou Jirákovou, dcerou Sandry Kleinové, s Vojtou Valešem a s dalšími. Chytlo mě to, a když vidím v jejich

očích radost z toho, že se něco nového naučili, nabíjí mě to. Ve velkém tenisu jsou hráči zvyklí jen brát, tady je to oboustranné. Také hraju s šestnáctiletou Denisou Hindovou, to už je velmi blízko tomu, co jsem dělal doposud.“

Co vás přimělo kývnout na práci klubového trenéra na Štvanici?

Musel jste mít i jiné nabídky...

„Měl jsem jich několik, každou jinou a všechny zajímavé. Třeba z klubů

v Americe a Koreji nebo od jedné federace. Ale představa Petra Vaníčka mě oslovila. Má dobrou vizi a oba jsme srdcaři. Věřím, že naše spolupráce bude příjemná a hlavně prospěšná pro klub. Určitě se do mého rozhodování zakotvit v Čechách promítla i touha po rodinném zázemí, kterého si vedle své ženy Markéty užívám.“

Jako trenér toho za sebou máte hodně, přesto je asi prima dostat nabídku ze Štvanice?

„Pro mě je důležité být o své práci přesvědčený. V klubu jako je I.ČLTK je navíc příležitost pracovat s těmi největšími nadějemi, a to je samozřejmě lákavé.“

Nebude vám chybět každodenní porovnávání vašich svěřenců ve velkém tenise?

„Vůbec ne. Vždycky jsem se jako trenér snažil o to, abych hráčům dal i něco jiného než jen lepší forhend. Nechci použít slovo výchova, ale možná je na místě. Trenér je jako učitel a já chci mít dobrý pocit z toho, že jsem svěřencům něco předal a že jim to pomůže odpíchnout se správným směrem. A nemusí to být zrovna do profitenisu, ale třeba na univerzitu. Jsem šťastný, že jsem hrál i s dětmi, které sice nehrály profesionálně, ale díky tenisu v Americe vystudovaly a tenis je přivedl na špičkovou úroveň v jiném oboru. Získaly rozhled, vzdělání, vstupenku do určité společnosti. Nejdůležitější zkrátka je, aby vedle toho, kdo dává, byl i někdo druhý, kdo je ochoten přijímat. Moje přesvědčení je vychovat z hráčů lidi, kteří mají správný pohled na lidské hodnoty, respekt a pokoru. A tohle se nejlépe vštěpuje mladým.“

Zkuste ještě vzpomenout na svoje mládí – máte na Štvanici nějakou pěknou hráčskou vzpomínku?

(*usmívá se*) „Mám. Odehrál jsem tady za Slavii spoustu mistráků. S Mildou Šrejbrejsem, s Pavlem Huťkou...

Na Letné jsme taky měli krásný klub, ale Štvanici jsme brali jako něco nedostižného. Nechyběl jsem tady ani na žádném Davis Cupu, viděl jsem hrát Jirku Hřebce s Rochem, taky Borga. Takže vzpomínky mám veskrze krásné.“



Martin Fassati pracoval s mnoha vynikajícími hráčkami. Teď předává zkušenosti na Štvanici.

POJISTÍME VÁS VE VŠECH SMĚRECH



Česká podnikatelská
pojišťovna

957 444 555
www.cpp.cz


VIENNA INSURANCE GROUP



Lukáš Rosol byl pro fanoušky magnetem Prague Open

DIVÁKY TÁHL ROSOL

Perfektní, napsaly
na vysvědčení štvaničného
Prague Open 2018
ATP i ITF

Přestože chyběla hlavní hvězda, obhájkyně titulu mezi ženami Markéta Vondroušová, a přestože se před čtvrtfinále nešťastně zranila o pár týdnů později na US Open zazářivší Karolína Muchová, **ADVANTAGE CARS PRAGUE OPEN 2018 BY SPORTECHNIK BOHEMIA** napsal uprostřed léta na Štvanici další úspěšnou kapitolu. Zasloužila se o to nejen precizní organizace a krásné počasí, ale i Lukáš Rosol, který ATP Challenger vyhrál. „Jeho zápasy jsou pro diváky atraktivní a Lukášův postup do finále turnaje nepochybně prospěl,“ přikývl ředitel ATP Challengeru Vladislav Šavřda a přidal jednu už tradiční větu: „Hodnocení turnaje ze strany ATP a ITF bylo perfektní, bez jakékoli výhrady.“

Místo několika set slov vám tentokrát nabízíme ryze obrázkové ohlédnutí za červencovým turnajem – prostřednictvím fotografií Martina Sidorjáka. A také rozhovor, který poodhalí některé novinky a úskalí kolem pokračování Prague Open. Turnaje ATP včetně challengerů a podniků nejnižších kategorií totiž čekají změny. Ty jsou v některých ohledech vcelku zásadní, a tak je na místě alespoň některé z nich poodhalit. Ale ač turnaj zřejmě zkomplikují, neměly by mu zlomit vaz.

ADVANTAGE



ADVANTAGE

+420 777 11 3003 milanvopicka@advantage-cars.cz www.advantage-cars.cz Freyova 980/10, 190 00 Praha 9



Karolínu Muchovou letos zastavilo zranění



Adam Pavlásek měl nepochybně ty nejvyšší ambice, ale prohrál už v prvním kole



Snaha Lucie Hradecké...



...a její »neposlušná« raketa



Štvanický areál se na turnaj jako vždy patřičně vyšňořil



Pěknému tenisu tleskal i prezident klubu Václav Klaus



Vítězka dvouhry žen Nizozemka Hogenkampová



Tim van Rijthoven; na Štvanici ho doprovázel i jeho kouč, wimbledonský vítěz s českými kořeny Richard Krajicek



Vítěz posledního ATP Challengeru Lukáš Rosol; ve finále udolal Kazacha Nėdovjesova 4:6, 6:3 a 6:4

S »NAFOUKLÝM« PAVOUKEM

S Vladislavem Šavrdou
o změnách, které čekají
Prague Open
v příštím roce

Ještě si vzpomenete na premiérový ročník »novodobého« Prague Open, který v roce 2001 vyhrál Ctislav Doseděl? Netřeba velkých počtů, aby bylo jasné, že k jubileu už je blízko; v příštím roce by se měl na Štvanici hrát 19. ročník ATP Challengeru. A samozřejmě – souběžně s ním i turnaj ITF žen. Protože ale mužský okruh, zvláště jeho nižší patra, čekají výrazné změny, je otázka, jak bude vypadat. Leccos naznačuje v rozhovoru pro I.ČLTK Revue ředitel turnaje **VLADISLAV ŠAVRDA**.

Některé změny na ATP Tour, zejména vznik tzv. Transition Tour, jsou vcelku radikální. A týkají se i challengerů. Jak bude vypadat mužská část Prague Open za rok?

„O novinkách jsme diskutovali během letošního turnaje se supervizorem ATP Valerym Lutkovem. To zásadní víme, detaily jsou ale ještě ve hvězdách. Některé změny jsou poměrně významné a dotknou se organizace turnajů i jejich rozpočtu, ale také skladby startovního pole. Tedy i pražského challengeru.“

Jak konkrétně?

„Nejzásadnější změnou je velmi radikální zeštíhlení kvalifikace – a sice na pouhé čtyři účastníky, tedy dva

zápasy, jejichž vítězové postoupí do hlavní soutěže – a naopak razantní zvýšení počtu účastníků v hlavní soutěži z dvaatřiceti na 48. Což přináší zásadní změnu do organizace i rozpočtu; jestliže jsme do letoška zajišťovali tzv. hospitality pro dvaatřicet hráčů, od příštího roku jich bude o polovinu víc. Šestnáct hotelových pokojů navíc, s tím související navýšení stravy, taky aut a řidičů pro oficiální dopravu a některých dalších »maličkostí«, které v souhrnu významně ovlivní náklady. I startovní pole bude vznikat trochu jinak: k volným kartám přibude kvóta několika míst pro hráče z nově vzniklé Transition Tour pro hráče od 750. místa na žebříčku níž.“

Vzhledem k početnějšímu pavouku bude asi třeba i víc kurtů...

„To bude obtížnější, rozumným štvanickým maximem je zřejmě šest dvorců, dosud jsme hráli na pěti. Ale v každém případě bude potřeba více rozhodčích a sběračů. Krom toho ATP vyžaduje *live streaming* ze všech hracích kurtů, což jsou další vícenáklady. A bude hrozit větší riziko plynoucí z počasí. Pokud bychom v příštím roce pokračovali v tradici dvojturnaje, což bychom rádi, museli bychom během prvních čtyř dnů odehrát na šesti kurtech vždy třicet zápasů – to nám aspoň napověděla analýza, kterou už jsme si udělali. Což je značná porce. A kdyby mělo program výrazněji narušit počasí, bylo by to fatální.“



Takže?

„Na závěry je zatím brzy, mluvíme spolu pár týdnů po posledním mečbolu letošního turnaje. Ale pochopitelně budeme muset zmíněné novinky do úvah pro příští rok zapracovat a zohlednit je v připravovaném rozpočtu, který bude muset být nepochybně vyšší.“

Rozdělit Prague Open na dva jednotlivé týdny ale nechcete?

„Ne. Dvojtturnaj je divácky rozhodně atraktivnější, i když pochopitelně záleží i na tom, jestli se do závěrečných kol dostane někdo z českých tenistů, tak jako letos Lukáš Rosol nebo Ioni Markéta Vondroušová s Karolínou Muchovou. Druhá věc je, že dva turnajové týdny by hraní členů omezily výrazně víc než jeden.“

Zázemí areálu je zřejmě i pro vyšší počet hráčů a zápasů dostatečné?

„To v každém případě, po dostavbě druhé etapy, kdy vedle fitka vzniklo i wellness, klubová místnost a nové kanceláře, se kapacita Štvanice zvýšila, takže v tomto ohledu problém nevidím. Ale v tom, co jsem zmínil, by určitá potíž nastat mohla. Na prvním místě bude potřeba sehnat dostatek peněz, protože pro klub by turnaj nadále neměl být ztrátový. I.ČLTk vkládá do Prague Open kurty a veškeré zázemí, ale nechceme v něm utopit zdroje, které potřebujeme na chod klubu a podporu mladých hráčů.“

Zmínil jste de facto zrušení kvalifikace – jak to bude s volnými kartami, které klub pro své hráče využíval?

„Ze dvou karet, které jsme měli jako organizátoři k dispozici pro kvalifikaci, nám zůstane jedna, ale v hlavní soutěži se jejich počet navýší ze čtyř na pět. O karty bychom tím pádem nepřišli.“

A co termín a délka turnaje?

„Termín uprostřed letních prázdnin bychom rádi zachovali, osvědčuje se nejen z hlediska stálého počasí, ale i zájmu diváků. A turnajový »týden« by se zrušením kvalifikace zkrátil z devíti dnů na sedm, hrálo by se od pondělí do neděle, úvodní kvalifikační víkend by jednoduše odpadl.“

Kdy bude tedy jasno o podobě příštího ročníku Prague Open?

„Věřím, že v závěru letošního roku. Výsledek musí vzejít z diskuse obou pořadatelských subjektů, tedy I.ČLTk a Tennis Areny, která je promotérem turnaje žen, a z reálného odhadu rozpočtu, který bude v každém případě vyšší než doposud. V této souvislosti je třeba říct, že i otázka titulárního partnera je otevřená; v nejbližší době o něm budeme diskutovat, a to nejen s tradičními partnery – firmami Advantage Cars a Sporttechnik Bohemia. Nicméně naší snahou bude, abychom Prague Open uspořádali, protože klub i tradice turnaje si to zaslouží.“

CO VŠECHNO SE ZMĚNÍ...

Mottem chystaných změn je snazší přechod talentovaných hráčů do širší špičky, ale také snížení počtu profesionálních tenistů; těch je aktuálně kolem dvou tisíc. A tak šéfové světového tenisu přicházejí s novinkami...

- V rámci okruhů ATP i WTA Tour vznikne tzv. Transition Tour pro hráče od cca 750. místa na žebříčku; půjde o hráče, kteří nebudou mít body ATP/WTA, ale pouze tzv. entry body z nejmenších turnajů s dotací 15 a 25 000 dolarů u žen a 25 000 dolarů u mužů.
- Hráči Transition Tour nebudou moci hrát velké turnaje ATP a WTA Tour, ale jen ATP Challengerů a turnaje ITF žen s dotací 60–100 000 dolarů, a to jen v případě, že se vejdou do vyčleněných kvót v kvalifikacích a hlavních soutěžích. V případě pražského challengeru půjde o 3 místa ve čtyřčlenné kvalifikaci a 4 místa v hlavní soutěži.
- Součástí změn je rozšíření startovního pole v hlavní soutěži ATP Challengerů z 32 na 48 hráčů a razantní zmenšení kvalifikace – na pouhé 4 hráče.
- Na turnajích Transition Tour bude rezervováno pět míst v hlavní soutěži pro pět juniorů z Top 100 žebříčku ITF.
- Na konci roku 2018 se stávající žebříčky přepočítají dle nového systému a z bodů získaných na nejmenších turnajích a v kvalifikacích challengerů se stanou výhradně tzv. entry points.

STOVKA NA DOHLED

Karolína může hrát tak pestrý tenis, že nebude mít slabinu, tvrdí její kouč Emil Miške

Lepší rozhodnutí zřejmě **KAROLÍNA MUCHOVÁ (22)** ve své kariéře neudělala. První trefou bylo angažování slovenského kouče Emila Miškeho, tou druhou pak odchod z Přerova na Štvanici. Rok a půl poté si poprvé zahrála hlavní soutěž grandslamu, na US Open navíc vyřadila Španělku Muguruzaovou. A na světovém žebříčku má na dohled první stovku; na začátku listopadu byla 145. hráčkou světa. Nebýt několika zranění, možná...

„Vždycky, když jsem byla v laufu, přišel nějaký problém. Na jaře břišní sval, při Prague Open zvrtnutý kotník, po US Open zase rameno, které mě trápilo dlouhodobě,“ mrzí Karolínu. Na Štvanici si po červencovém triumfu v Olomouci (ITF, 80 000 dolarů) hodně věřila, zvlášť poté, co ve druhém kole turnaje ITF vyřadila Krejčíkovou. Kotník byl ale proti...

„Chtěla jsem to zkusit ustřílet, ale fyzioterapeut nesouhlasil. Doporučil mi pauzu, abych byla fit na US Open. Dobře jsem udělala,“ usmívá se dívka, která hrála už od jara výborně, ale srážely ji těsné třísetové prohry. „Hlava,“ poznamená. Když ovšem v Olomouci tuhle sérii zastavila, udělala velký krok kupředu.

Náplast na bolístku ze Štvanice přišla hned ve Flushing Meadows, kde překvapila svět. Z kvalifikace se prvně v kariéře prodrala do hlavní soutěže grandslamu a po výhře nad Jastremskou vyřadila i wimbledonskou šampionku Muguruzaovou!

„Od Olomouce, kde jsem vyhrála zápas z mečbolu, jsem si začala věřit. Na US Open jsem hrála od prvního kola kvalifikace dobře. Zaskočil mě jen zápas s Muguruzaovou, respektive ohromný kurt; na takovém jsem nikdy nestála, navíc pod světly a tak pozdě v noci. Nehrála jsem špatně, ale v prvním setu jsem dělala hrozné chyby, až jsem se tomu občas musela zasmát. Pak mi to tam ale párkrát spadlo a najednou

to šlo,“ ohlíží se za dosud největším úspěchem. Škoda, že po pěti zápasech v řadě neměla víc síly proti Bartyové.

„Byla jsem unavená už proti Muguruzaové a ten zápas mě dorazil. Následovala tiskovka, rehabilitace, do hotelu jsem se dostala v půl čtvrté ráno, nedalo se usnout... Celý další den byl rozbitý a pak mi chyběl.“

Karolína ale v létě našla sebevědomí a cítí, jak jde dopředu. „Fakt se zlepšuju, i kondičku mám proti loňsku lepší. S koučem nám to klapě; už mě dobře zná, hned vidí, co dělám špatně a dokáže zareagovat. Navíc to dělá chytře, některé věci do mě dostává, aniž bych si to uvědomovala,“ usmívá se. Emil Miške jí kompliment vrací, a hned několikrát: „S Kájou se mi výborně spolupracuje. Je přesvědčená, že může porazit kohokoli, na kurt jde vyhrát. Taky je velmi kreativní, šikovná a rychle se učí nové věci. Hlavně se je učit chce, což nebývá samozřejmost.“

Sedmačtyřicetiletý kouč, který je i dobrým psychologem, ani po úspěchu v New Yorku nespěchá. „Není důvod. Káje je dvaadvacet a její pokroky jsou optimální. Není typ, který by dělal skoky, potřebuje chvíli času, aby se etablovala a měla prostor zapojit do hry nové věci,“ vysvětluje a netají, že vidí v Karolíně potenciál. „Chtěl bych, aby měla co nejvšestrannější projev, aby neexistoval typ soupeřky, na kterou by neuměla zahrát. Dosud jsem neměl hráčku, o které bych si troufl říct, že to dokáže, ale o ní to klidně řeknu. Může hrát tak pestrý tenis, že nebude mít slabinu. Jenom to chce chvíli času.“



Karolína při utkání s Krejčíkovou v rámci Prague Open 2018



ZALOŽEN 1893

I. Č E S K Ý L A W N - T E N N I S K L U B P R A H A

OFICIÁLNÍ PARTNEŘI KLUBU

Vivus
Domy plné života

Pankrác a.s.

kapsch >>>
always one step ahead

J&T BANKA

ADVANTAGE
CARS

ambicore

ČPP
VIENNA INSURANCE GROUP

Ferona

CHEMOPROJEKT

MORAVIA STEEL

Klokočka
Autosalon

PRA
HA
PRA
GA
PRA
G

smartwings

ASTRON STUDIO

zenova

Babolat

Pilsner Urquell

PRAHA
7

PTS
Pražský tenisový svaz

friendlyway
informační terminály • kiosky

ADCstudio
advertising development creativity

MAXI TIP

GOLF

Peach

smart-CON
be connected

PŘEROD UŽ PŘIŠEL

Nejtěžší bylo začít hrát s hodinkami na ruce, směje se Jan Hernych

Na žebříčku ATP, kde byl nejvýš na 59. místě, ho od července nenajdete. **JAN HERNYCH (39)** ze světového pořadí zmizel po dlouhých jedenadvaceti letech. „Držel mě tam loňský bod z Ústí nad Orlicí,“ přibližuje štvanický patriot, který prožívá přerod v kouče – toho času po boku Markéty Vondroušové.

Už se cítíte jako trenér?

„Cítím, ta proměna už přišla.“ *(usmívá se)*

Jak se to projevuje?

„Tenis už není o mě, ale o těch, které trénuji. Taky se na něj dívám trochu jinýma očima než dřív. A víc ho sleduju, hlavně ten ženský. Jako mladík jsem se snažil od lepších hráčů něco přiučit, okouknout techniku, teď mě spíš zajímá řešení situací, taktika. A taky slabiny některých hráček a to, jak reagují v kritických momentech.“

Ale ještě pořád hrajete, ne?

„Už jen ligy. Vlastně jsem letos absolvoval i jeden turnaj; s Andrejem Martinem jsem byl v Ekvádoru a v kvalifikaci v Quitu bylo volné místo, tak jsem se přihlásil. Tím to ale definitivně končí. Loni jsem si ještě zahrát chtěl, ale bolelo mě koleno. A po listopadové operaci už to na turnaje není. Necítím se na to a vlastně mě to ani neláká, protože se nemůžu dost dobře připravit.“

Ještě k tomu převtělování – co bylo nejsložitější?

„Začít hrát s hodinkami na ruce.

Ale už jsem to vstřebal. *(směje se)*

Největší rozdíl je v přípravě na trénink. Musím přesně vědět, co budeme hrát. V tomhle mám štěstí, že je se mnou na Štvanici u Markéty Jirka Hřebec a tréninky řídí. Má zkušenosti a dělá to výborně. A pro mě je to dobrá škola.“

Jak se vám změnila organizace dne?

„Dřív jsem si program určoval sám a teď se musím přizpůsobit Markétě. Ale nemám s tím problém.“

Jak vůbec s Jiřím Hřebcem spolupracujete?

„On je pro Markétu pořád ten hlavní kouč, i když samozřejmě chodím na všechny tréninky. Já budu hlavně jezdit na turnaje. Co považuju za výhodu: že s Markétou můžu hrát, i body.“

Předtím jste byl půl roku koučem Slováka Andreje Martina – proč tak krátce?

„Bydlí v Bratislavě a já v Praze, museli jsme se »navštěvovat«, což nebylo

ideální. Ale taky rozhodl náš odlišný pohled na některé věci.“

Jaký máte pocit z prvních týdnů s Markétou?

„Dobrý, těším se na pokračování. Hlavně aby byla fit, protože to je pro tenistu nejdůležitější. Skoro bych řekl, že pro ni dvojnásob, protože poslední dvě sezony kvůli zdraví nedohrála. Teď to vypadá, že trénovat budeme až v druhé půlce listopadu, do té doby zřejmě bude jen cvičit. Co je pro mě důležité: že ji tenis baví a že chce. Zatím jsem s ní byl na jediném turnaji v Číně; víc jsme se díky tomu poznali a mám pocit, že si budeme rozumět.“

Zmínili jste zdraví – co pro něj děláte?

„Markéta pracuje na kondici s Michalem Vágnerem, kterého dobře znám a věřím mu. Dobrý kondiční trenér je první předpoklad. A zrovna před chvílí jsme měli schůzku s panem doktorem Beznoskou, vyhlášeným ortopedem. Věřím, že se brzy najde příčina Markétiných častých trablů.“

Už máte alespoň rámcovou představu o příští sezoně?

„Vím, na co se chceme soustředit. Viděl jsem Markétu několikrát hrát a vím, jak se chová na kurtu v různých situacích, ještě líp ji zná Jirka (Hřebec). Ale je to hlavně o jejím zdraví, ze všeho nejdřív se musí dát do kupy.“

Mimochodem, co říká vašemu novému angažmá rodina?

„Je šťastná, že se mě občas zbaví.“ *(směje se)*

Občas?

„Asi spíš častěji. Budu s Markétou jezdit tak, jak bude potřebovat.“

Jan Hernych už chodí na Štvanici v jiné roli



Vivus

Domy plné života

NOVÉ BYTY ARGENTINSKÁ

Praha 7 – Holešovice

Bydlení 400 m od metra i tramvaje



www.vivus.cz



800 186 186

PARDUBICE SE POVEDLY

Darja Vid'manová
vyhrává i mezi juniorkami



Nová šampionka přijímá na pardubických kurtech gratulaci

Srpnovým vítězstvím v Pardubicích bez ztráty setu potvrdila talent a předpoklady. Za to si **DARJA VIĐMANOVÁ (15)** zaslouží potlesk, zvláště proto, že na juniorce triumfovala jako patnáctiletá. Krom toho už stihla mezi dorostenkami vyhrát i turnaj kategorie ITF 4 na Spartě.

„Mezi juniorkami je tenis rychlejší a holky jsou soustředěné a bojují

do posledního míče,“ poznala Dáša. V Pardubicích porazila cestou k domácímu titulu klubovou spoluhráčku Vanesu Nikolovovou (dvakrát 6:3) a poté Kubáňovou, Dörreovou a Kláru Novákovou, ve finále pak Pluhařovou.

„Nebyla tam ta nejlepší konkurence, ale musím Dášu pochválit, jak to zvládla,“ kvitoval úspěch kouč Daniel Vaněk

a Darja doplnila: „Pardubice se mi povedly. Celý týden jsem hrála dobře a drželo mě podání.“

Před pár týdny si vyzkoušela i první »patnáctku« žen. V 1. kole v Ostravě prohrála s nasazenou Pantůčkovou, když v první sadě nevyužila dva setboly v tie-breaku. „Spíš jsem se bránila, na druhou stranu jsem stíhala. Ve druhém setu už ale byla soupeřka lepší,“ glosovala zkušenost a porážku 6:7, 2:6.

Za poslední měsíce se zlepšila téměř ve všem. Hraje rychleji a s dostatečnou kontrolou a především chytře a s chladnou hlavou. „Nebojím se jít si pro bod, zapojila do hry kraťas, zlepšila podání,“ pochválil ji kouč, ale jedním dechem přidal, na čem by měla zapracovat. „Chtěl bych od ní ještě větší koncentraci a zodpovědnější přístup, občas je Dáša trochu moc nad věcí,“ usmál se. „Mám radost, že se zlepšuje, ale chtěl bych vidět větší srdíčko a tah na branku. A taky aby byla za svůj tenis víc zodpovědná. Je jí teprve patnáct, ale kdo chce hrát velký tenis, musí mít už v tomhle věku profesionální přístup. Tady vidím pořád prostor pro zlepšení.“

NIKOLA VÍTĚZÍ ODVAHOU A PESTROSTÍ

Až uvidíte na kurtu vysokou dívku s parádními voleji, bude to **NIKOLA BARTŮŇKOVÁ**. Už jako čtyřletá zaujala trenéra Richarda Dražného, který se jí v TC Spořilov věnuje dodnes, kdy je první hráčkou ročníku 2006. K tomu hraje Nikola dvakrát třikrát týdně na Štvanici; nejdřív s Magdou Zemanovou, teď pod dohledem Jaroslava Janduse.

„Takhle nějak by to mělo být. Pro Niki je to kombinace klidu a napětí; pohoda na učení a pilování nových věcí se mnou a k tomu sparingy, konkurence a motivace na Štvanici. A samozřejmě – i postřehy a cvičení tamních trenérů,“ říká Dražný, který tvrdí, že větší bojovníci jako trenér nepotkal. „Její předností je pestrost hry, škála úderů. Taky progresivní styl. A tenis prostě umí hrát,“ připojuje Jandus.

Nikola je sedmačka a školu zatím zvládá v pohodě; v ZŠ Sázavská na Vinohradech jí vycházejí vstříc, krom toho je ambiciózní perfekcionista nejen pokud jde o tenis. „Uvidíme, jak to půjde dál. Turnajů bude přibývat, taky v zahraničí. Pak bychom asi školu řešili individuálním plánem,“ říká Pavel Bartůněk, tatínek Nikoly a sám tenisový trenér. Díky němu má dcera na turnajích fundovaný doprovod. „Rád si s ní jednou týdně sám zahraju, někdy jí i pár slov řeknu, ale přísnost nechávám na trenérech. Chci být hlavně táta.“

Právě díky rodičům-sportovcům je Niki soutěživá a nadšená do mnoha sportů, hlavně míčových. Vyzkoušela toho hodně, dokonce střílela góly za fotbalovou Duklu. „Taky výborně

plave, už ji párkrát přetahovali do bazénu,“ přibližuje tatínek.

Přidáte-li k pohybovému nadání cit pro míč a kreativní styl s dobrými voleji i kraťasem a čopem, máte před sebou halovou mistryni a finalistku letního mistrovství ČR mladších žákyň, vítězku tří turnajů TE 12 a finalistku prestižního klání v Auray a také členku vítězných týmů pro ME. „Věřím, že bude Niki na konci příštího roku v Top 10 žebříčku ETA. Není to zrovna skromný cíl, ale má na to,“ říká Dražný.

„Federer, Nadal a Kvitová. Tu mám ráda odmalička, líbí se mi její styl,“ vyjmenovává vzory Nikola, pro kterou je tenis první věcí na světě. A protože v sobě má velkou touhu, třeba se jednou svým vzorům přiblíží.

KONEČNĚ BEZ ZRANĚNÍ

Promění Tadeáš Paroulek velký talent a slibné výsledky v úspěch mezi muži?

Patří k hráčům, kterým tenisový pánbůh naděloval nejméně dvakrát. V posledních měsících začal **TADEÁŠ PAROULEK (18)** svůj talent proměňovat i v turnajové úspěchy; na světovém žebříčku se díky tomu za rok zlepšil o šest set míst, z dvanácté stovky do šesté.

„Mám za sebou snad teprve první rok, který jsem odehrál bez zranění. Takže i víc turnajů. A na některých jsem něco uhrál,“ říká s pokorou mladík, který patří na Štvanici už od žákovských let. Hraje parádní bekhend jednoruč a žíví v sobě sen o světových turnajích. Jeho kouč Tomáš Anzari, sám bývalý výborný hráč, vidí jeho splnění jako reálné.

„Pokud Tadeáš dosáhne až tam, kam dosáhnout může, podaří se mu to. Je extrémně šikovný, má cit pro míč a taky úspornou techniku; letí mu to a přitom



Kouč a jeho svěřenec aneb Tomáš Anzari s Tadeášem Paroulkem na Štvanici

nespálí moc energie. Skoro bych řekl, že jsem u nás nepotkal talentovanějšího hráče,“ říká trenér, který zná Paroulka od devíti let a už čtyři sezony s ním také jezdí na turnaje. V posledních měsících ho krom finále »pěťadvacítek« v Györu a Antalyi potěšilo především to, že je Tadeáš konečně fit a může hrát dostatek turnajů.

„Zdraví ho neustále brzdilo. Ještě na jaře laboroval se zápěstím, chvíli to vypadalo i na operaci. Co je zajímavé: jeden specialista po vyšetření na magnetické rezonanci řekl, že by ruku operoval, druhý zásadní problém nenašel. (usmívá se) Podstatné je, že Tadeáš pod nůž nešel a zatím může hrát bez omezení,“ popisuje kouč a těší ho, že relativně subtilní svěřenec zesílil a zmužněl. „Pomohlo mu cvičení, zpevnil se.“

Na jaře by měl Paroulek odmaturovat na soukromém gymnáziu a pak se vrhnout jen a jen na tenis. Už teď se učí být co největší profesionál. „Dřív jsem některé věci trochu podceňoval, ale teď se opravdu snažím a beru tenis

zodpovědně se vším všudy. Výsledky jsou povzbuzivé, vidím, že to někam směřuje.“

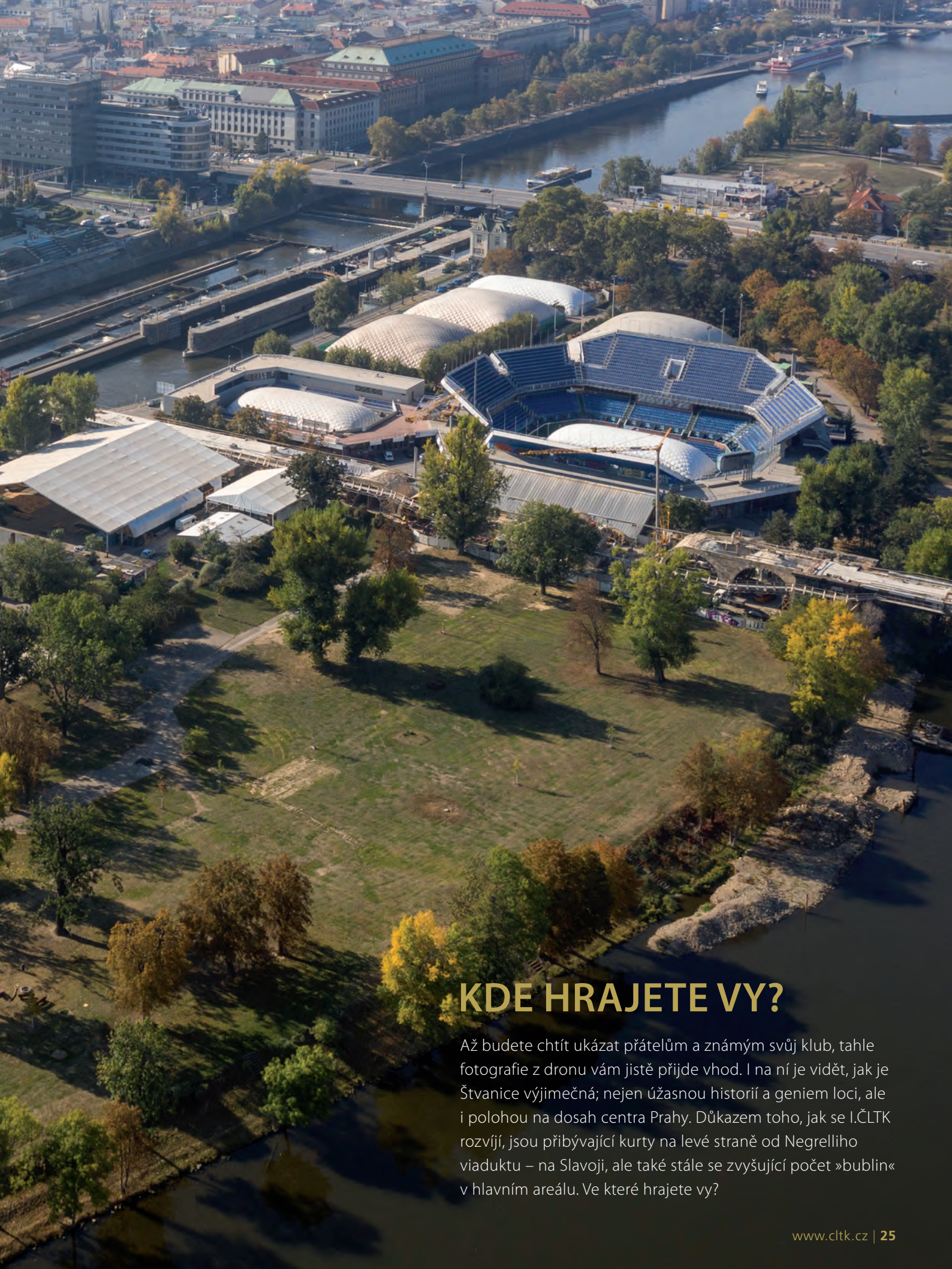
Trenér mu prý vytrvale zdůrazňuje, aby se na každý míč soustředil. „Snažím se,“ říká s úsměvem a Anzari dodává: „Odmalička mu opakuju, že o úspěchu rozhoduje hlava; schopnost koncentrace, vnímání vlastních pocitů a myšlenek během zápasů, umění koučovat se. Myslím, že se to pořád učí a postupně zjišťuje, že je to pravda.“

Jejich tréninky, to je neustálé procvičování herních situací, žádné drily a nekonečné hitování. Výměna začíná podáním a dohrává se jako bod. „Jenom se soustředujeme na to, co zrovna potřebujeme trénovat,“ popisuje kouč a dodá: „Tadeáš je úžasný celodvorcový hráč. Obranu už má poměrně vypilovanou, teď se soustředujeme na útok. Aby si na něj věřil a snažil se vytvářet si tlak bez zbytečného vyčkávání. Čekat, jestli mi soupeř během příštích dvou úderů nenabídne šanci, to v dnešním tenisu nejde.“

Nikola při tréninku







KDE HRAJETE VY?

Až budete chtít ukázat přátelům a známým svůj klub, tahle fotografie z dronu vám jistě přijde vhod. I na ní je vidět, jak je Štvanice výjimečná; nejen úžasnou historií a geniem loci, ale i polohou na dosah centra Prahy. Důkazem toho, jak se I.ČLTK rozvíjí, jsou přibývající kurty na levé straně od Negrelliho viaduktu – na Slavoji, ale také stále se zvyšující počet »bublin« v hlavním areálu. Ve které hrajete vy?



Lucie Hradecká



Martin Damm jr.



Marek Šmejcký

NEJLEPŠÍ VÝSLEDKY HRÁČŮ I.ČLTK PRAHA OD JARA 2018

MUŽI A ŽENY

Tadeáš Paroulek – ATP 547, finalista ITF v Györu a v Antalyi (USD 25 000), semifinalista v Pardubicích (USD 25 000) a v Subotici (USD 15 000)

Jan Mertl – vítěz ITF v Brně (USD 15 000)

Markéta Vondroušová – WTA 67, čtvrtfinalistka US Open, semifinalistka WTA Tour v Gstaadu (USD 250 000), osmifinalistka ve Stuttgartu (USD 816 000) a v Indian Wells (USD 8 648 000)

Karolína Muchová – WTA 145, 3. kolo US Open, finalista ITF v Olomouci (USD 80 000)

Lucie Hradecká – finalista čtyřhry US Open a vítězka v Cincinnati (USD 2 874 299, vždy s Makarovovou)

Tereza Martincová – WTA 212, vítězka ITF v Obidosu (USD 25 000), čtvrtfinalistka WTA Tour v Trnavě (USD 100 000)

Jesika Malečková – WTA 282, vítězka ITF v Podgorici a semifinalistka v Braunschweigu (USD 25 000)

Anastasia Detiuc – WTA 417, dvakrát finalista ITF v Heraklionu, finalista v Trnavě (USD 15 000)

Johana Marková – WTA 521, finalista ITF v Antalyi, semifinalistka v Brně a ve Frýdku-Místku (USD 15 000)

JUNIOŘI A JUNIORKY

Ondřej Štyler – ITF 27, vítěz čtyřhry na Roland Garros (s Tajimou, Jap.) a finalista ve Wimbledonu (s Meijou, Kol.), 4. na olympiádě mládeže v Buenos Aires (se Svrčinou)

Martin Damm jr. – vítěz M USA 16 v Kalamazoo

Daria Viďmanova – vítězka ITF 4 na Spartě, vítězka Pardubické juniorky, semifinalistka ITF 4 v Lošinju

Víteek Horák – vítěz ITF 4 na Spartě

Vanesa Nikolovová – finalista ITF 2 v Plzni

Agáta Černá – finalista A v Mariánských Lázních, vítězka TE 16 v Brně; mezi staršími žačkami vítězka TE 14 v Rakovníku, členka vítězného týmu pro ME 14 a druhého týmu z MS 14

Zdena Šafářová – vítězka ITF 5 na Kypru

ŽÁCI A ŽÁKYNĚ

Katrin Pávková – vítězka TE 14 kat. 2 v Trnavě

Lukáš Velík – semifinalista HM ČR 14, finalista TE 14 kat. 3

Nikola Bartůňková – finalista dvouhry a vítězka čtyřhry na M ČR v Mostě, vítězka TE 12 v Rakovníku a v Hrádku nad Nisou, členka vítězných družstev pro Summer Cup a ME

Kryštof Švojgr – vítěz turnaje A v Mělníku, semifinalista A v Liberci

Jan Šafrata – semifinalista M ČR v Liberci

BABY TENIS

Veronika Sekerková – vyhrála 61 z 68 zápasů; vítězka M ČR jednotlivců, vítězka letního Masters 2018 na Štvanici a na Spartě

DRUŽSTVA

Dorost – 3. místo na M ČR (Sparta)

Starší žactvo – 3. místo na M ČR (Rakovník)

Mladší žactvo – 2. místo na M ČR (Zlín)

MAREK TRÉNINKY NERAD, ZÁPASY ALE MILUJE

Na jeden vzor – Rogera Federera – se dívá v televizi, druhý má doma; o dva roky staršího brášku Kubu, který už válí mezi mladšími žáky. K němu nejlepší babytenista ze Štvanice **MAREK ŠMEJCKÝ (8)** vzhlíží, jednou chce hrát jako on.

Na první Markovy krůčky s raketou dohlížel tatínek, na ty další ve školčice I.ČLTK Andrea Vašíčková. Teď rozvíjí jeho talent třikrát týdně Jan Pecha. „Když jedeme na Štvanici, vždycky se ujišťuje, že bude hrát právě s Honzou. Má ho rád a těší se, že bude zábava. Tréninkové drily Mára nerad, zápasy naopak miluje, ať je to tenis nebo fotbal,“ usmívá se Markova maminka.

Pecha přikyvuje. „Je opakem brášky, těžko trénovatelný. Nejvíce se zlepšuje hraním zápasů, ty má rád. Proto mu letos prospěly letní kempy, kde spolu děti hodně hrají.“

Marek hraje i fotbal, vyzkoušel taky atletiku a hokej. Jedničkou je pro něj ale tenis. Na mistrovství ČR družstev letos vyhrál tři ze čtyř zápasů, na Štvanici si zahrál Masters klubové série. A co se mu bude určitě hodit: není žádný stydlín, spíš aktivní a akční neposeda. Díky pobytu v Americe a anglické škole Park Lane mluví plynule anglicky, takže má všechny předpoklady, aby z něj vyrostla nová hvězdička.



Kvalita prověřená časem

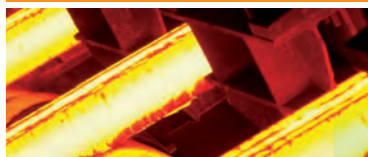
► KONTISLITKY :: BLOKY :: BRAMY :: SOCHORY :: KOLEJNICE

:: DROBNÉ KOLEJIVO :: ÚHELNÍKY ROVNORAMENNÉ

:: KRUHOVÁ, ČTVERCOVÁ A ŠESTIHRANNÁ OCEL

:: TYČE TAŽENÉ A LOUPANÉ :: PLOCHÁ A ŠIROKÁ OCEL

:: VÁLCOVANÝ DRÁT :: BETONÁŘSKÁ OCEL



TŘINECKÉ ŽELEZÁRNY



MORAVIA STEEL

TŘINECKÉ ŽELEZÁRNY, a.s., Třinec-Staré Město, Průmyslová 1000,

739 70 Třinec, tel.: +420-558-531 111, fax: +420-558-331 831, www.trz.cz

MORAVIA STEEL a.s., Třinec-Staré Město, Průmyslová 1000, 739 70 Třinec,

tel.: +420-558-537 301, +420-558-535 865, fax: +420-558-324 355,

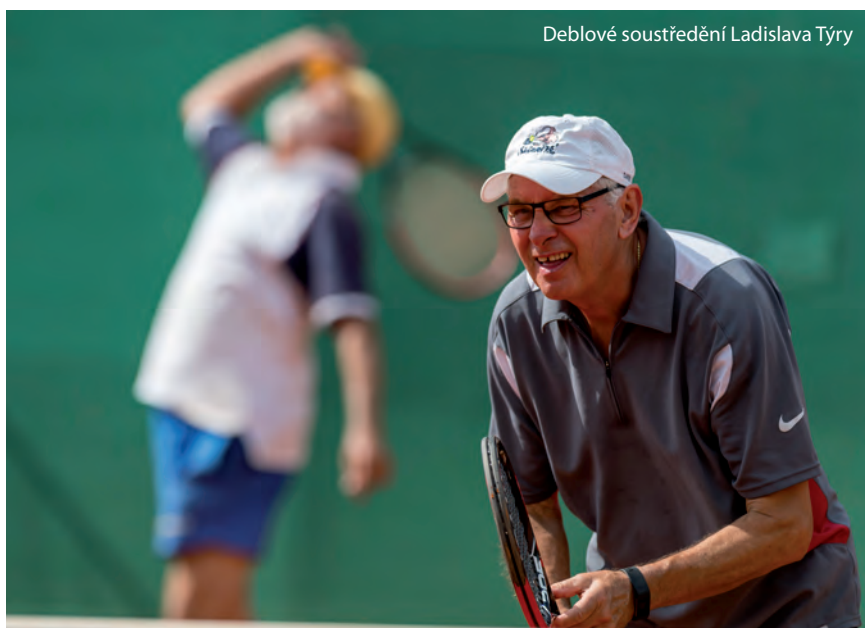
www.moravia-steel.cz



HRAJEME TENIS UŽ 125 LET!

Škoda, že při ohlédnutích
do historie I.ČLTK chybí
archív, který vzala voda

Vzpomínáte? Jako by to bylo včera. Oslavy sto dvaceti let od založení I.ČLTK Praha máme v živé paměti a už jsme slavili znovu. 125 let. Stalo se druhou červnovou nedělí a mnoho členů klubu i hostů bylo u toho.



Deblové soustředění Ladislava Týry

U deblového turnaje, který vyhrála Vlasta Vopičková s partnerem Sanderem Groenem, u celodenní zábavy v klubu i na slavnostním večeru, kde nechyběla ani Marie Pinter-Neumannová a kde byli oceněni čtyři noví zasloužilí členové: Milan Vopička starší, bývalí daviscupoví reprezentanti Jan Vacek a Jan Hernych a bývalá fedcupová reprezentantka Sandra Kleinová.

Je jistě příjemné uvědomit si, že I.ČLTK patří do společnosti fotbalové Slavie či Sparty, mezi nejstarší sportovní kluby u nás. Při každém takovém ohlédnutí do historie se musí každý, kdo je spjat se Štvanicí, aspoň na okamžik cítit součástí úchvatné historie. Tím víc mrzí, že klubový archív vzala či zničila velká voda v létě 2002.



Čtyři mušketyři aneb zleva Ladislav Týra, Petr Šimůnek, František Stejskal a Jiří Medonos



Vítězové čtyřhry Sander Groen a Vlasta Vopičková



Milan Vopička starší s Václavem Klausem...



...a Marie Pinter-Neumannová s Janou Pikorovou



Vladislav Šavrdra s Ivo Kaderkou a Václavem Klausem



Pohoda na terase; v popředí Andrea Šavrdová a Zdeněk Krampera



Sandra Kleinová a Václav Klaus

ZEPTALI JSME SE: JAK SE CÍTÍTE JAKO ZASLOUŽILÍ ČLENOVÉ KLUBU?

Jan HERNYCH (39)

„Docela příjemně. Vůbec jsem to nečekal, myslel jsem, že tohle ocenění dostávají starší členové než jsem já. Ale potěšilo mě. Stát se zasluhujícím členem na Štvanici, v klubu s takovou tradicí a s tolika osobnostmi, které k I.ČLTk patří, je pěkné. Jsem tady členem už dvacet let, teď s celou rodinou; tak konečně využívám i bazén.“
(s úsměvem)

Sandra KLEINOVÁ (40)

„Tahle ocenění se většinou rozdávají těm, kdo už jsou v pokročilejším věku, takže jsem si díky němu uvědomila, jak ten čas letí a jak stárnu, že kariéra je dávno pryč... Ale mám samozřejmě radost, tím spíš, že jsem s I.ČLTk s malou pauzou v žákovském věku spjatá odmalička. A jsem ráda, že sem teď patří i moje děti, že se jim tady taky líbí. To je prostě fajn.“

Jan VACEK (42)

„Moc si toho vážím, protože Štvanici prošla ohromná spousta osobností, a nejen vynikajících tenistů. Takže být v klubové síni slávy jako zasluhující člen, to je v I.ČLTk opravdové ocenění. I když musím přiznat, že mě trochu překvapilo, protože se ve svém věku ještě necítím být tak úplně «zasluhující». (usmívá se) Ale každopádně budu tohle vyznamenání nosit hrdě.“

Milan VOPIČKA (77)

„Tohle ocenění pro mě bylo pohlazení a jsem rád, že jsem se ho dožil. Snad jsem si ho zasluhující, protože jsem pro klub něco udělal. Patřím na Štvanici už sedmdesát let, od roku 1948. Hrál jsem tady hokej i tenis, taky jsem stavěl areál, byl jsem i jedním z projektantů. A letos jsem spolu se synem sponzorsky podpořil Prague Open; jsem zkrátka klubista.“



Petr Šimůnek předává pohár za triumf ve finálovém turnaji CTC nehrajícímu kapitánovi I.ČLTK Ferdovi Stejskalovi

HATTRICK!

Byl to víkend jako vymalovaný, nadto oslazený třetím triumfem v řadě. Senioři I.ČLTK vyhráli na Štvanici finálovou skupinu soutěží Centenary Tennis Clubs (CTC) a dotáhli hattrick. Po pěti triumfech římského Parioli tak nyní vládne klání stoletých klubů Štvanice.

Prolog turnaje přitom nebyl zvlášť optimistický: z Ferdy Stejskala, tradiční opory a kapitána, se stal kapitán nehrající. „Trénoval jsem tak poctivě, až jsem si hnul s krční páteří,“ vysvětloval trochu smutně neúčast, a tak mu nezbylo než »kapitánovat« a spolu s dětmi fandit. Taký sestře Kristýně, která mimochodem vyhrála oba své singly. Ale popořadě...

Štvanice se do finálové skupiny kvalifikovala loňským triumfem v Aténách v konkurenci domácího Athens LTC, TC Geneve a RC Polo z Barcelony. Jako soupeři přijeli KLTK Stockholm, irský Malahide LTCC z Dublinu a HLTC Leimonias z Haagu.

„Zatím máme štěstí. Všichni dorazili do Prahy včas, přeje nám počasí

a i nasazení favoritů se povedlo,“ pochvaloval si v sobotu po poledni Petr Šimůnek, který má ve výboru CTC soutěže na starost. Narážel na už jasná vedení favoritů obou semifinálových duelů: Kungliga vedla nad Haagem 5:1, Štvanice už ve dvouhrách dominovala proti Irům (6:0). „Ideální scénář, bez problémů stihneme lod,“ usmíval se vedle stojící Jan Pecha, který měl organizačně celý víkend na starost. Sobota byla zvlášť nabitá, po tenisu a projížďce lodí čekala ještě společná večere v klubové restauraci Tiebreak.

„Moc se nám v Praze líbí. Už včera jsme byli na úžasné večeri ve městě, dnes se těšíme na lod. Užíváme si nejen tenis,“ říkala před odjezdem z areálu Anna

Senioři I.ČLTK vyhráli na Štvanici finálovou skupinu CTC

Nordlander, kapitánka Stockholmských, a ostatní se přidali: „Moc prima víkend, i když tenisově je pro nás těžký. Doma hrajeme skoro výhradně na umělé trávě, občas na přírodní, ale na antuce téměř vůbec. Potřebovali bychom na ní dva týdny trénovat, abychom měli šanci,“ usmíval se kapitán Irů a donedávna i prezident Malahide LTCC Murrough O'Brien a pak dodal: „Je to tu pro nás stejně obtížné jako pro naše soupeře v kvalifikační skupině, kterou jsme v Dublinu vyhráli. Oni byli zase trochu nešťastní na trávě.“

Stojí za zmínku, že irský klub z předměstí Dublinu má dvanáct set členů a stará se o čtyři stovky dětí, přičemž má jen devět kurtů. „Všechny jsou s umělou trávou,“ přikyvuje Murrough, ale dodává, že v irských klubech pomalu rostou i dvorce s (americkou) zelenou antukou. „Zvlášť pro výuku dětí je to důležité. Tráva je rychlejší, vyžaduje nižší postoj a pro děti je to složitější.“

Mimochodem – Dublin měl v týmu dva velmi dobré hráče: Michael Nugent startoval před lety v Davis Cupu, jeho neteř Karen si zase zahrála Fed Cup. Zvláště pro ni, vysokou dívku s výtečnými voleji, ale byla antuka poněkud nekomfortní; s Kristýnou Koulovou prohrála v sobotu 6:7, 1:6.

To haagský HLTC Leimonias, podobně jako Irové poprvé účastník finálové skupiny, postrádal dvě opory totožného příjmení: prezidenta klubu Toma van Dijka a oporu mezi muži +35 Woutra van Dijka. Do Prahy je nepustily pracovní povinnosti. „Mrzí nás to, ale víkend v Praze si užíváme, nejsme tady jen a jen kvůli tenisu,“ usmál se kapitán Leimonias Antti Tallgren.

I.ČLTk připravil hostům tradičně nadstandardní péči, ale na kurtech je nešetřil. V mladší kategorii si zahráli Jan Vacek, Jan Krejčí a Petr Koula, ve starší poprvé sportovní ředitel klubu Petr Vaníček a tradičně Tomáš Pitra a Iva Šimůnková s Kamilou Allertovou. Na nedělní finále pak dorazila i Helena Suková!

„Oh, ona opravdu přijede?“ neskrýval překvapení Murrough O’Brien. Helena dorazila na otočku ze Starých Splavů, s Honzou Vackem rozdrtili soupeře 9:0 a získali rozhodující pátý bod. „Podali jsme oba zodpovědný výkon,“ usmívala se po vítězství a dodala: „Je to příjemná akce, podobná jako turnaje IC, které hraju pravidelně. Takže jsem ráda přijela.“

Premiéru v soutěžích CTC si odbyl Petr Vaníček; v sobotu získal hladce bod proti Michaelu Nugentovi (6:2, 6:4) a ukázal parádní bekhend jednoruč, ale v nedělním zápase proti Ulriku Gustavssonovi bojoval s bolestí zad a – nedohrál. „Štve mě to, ale nic nenadělám. Žáda mě bohužel bolí už téměř trvale. Víím, že jeden zápas přežiju, ale druhý už je problém a na pár dnů jsem pak vyřazený z provozu. Proto jsem tak dlouho vzdoroval a CTC nikdy nehrál, až teď. Snad to během pár dnů rozchodím,“ usmíval se smutně. „Upřímně – šel jsem dnes na kurt spíš z povinnosti a slušnosti. Ale víkend to byl pěkný a překvapila mě herní kvalita, zvláště u mužů; sice to bylo rekreaantské hraní, ale na opravdu vysoké úrovni.“



Helena Suková a Jan Vacek, to byl jistý bod v mixu



Kristýna Koulová vyhrála oba singly...



...Tomáš Pitra měl bilanci 1:1



Finálový soupeř Štvanice KLTK Stockholm



Z hráčů na chvíli fanoušky



Michael Nugent, opora Malahide LTCC

Finále přineslo několik pěkných zápasů, ale kvalita byla logicky na straně I.ČLTK. Švédové uspěli jen ve dvou singlech, prohráli Petr Vaníček a Tomáš Pitra, takže stav po dvouhrách a výhrách Kristiny Koulové, Kamily Allertové, Jana Vacka a Petra Kouly byl 4:2 pro Štvanici. Jeden ze dvou následujících mixů skončil skrečí kvůli zranění Petra Vaníčka, ale Honza Vacek s Helenou Sukovou proměnili mečbol, a tak pohár zůstal na Štvanici.

Jan Pecha si mohl v neděli večer oddechnout, víkendový »dostih« skončil

úspěšně. „Myslím, že všechno klaplo, hlavně nám vyšlo počasí, což je vždycky základ. Díky tomu byl tenisový program bez komplikací a vydařily se i doprovodné akce. Klubová restaurace připravila výbornou večeři. Někteří hosté si rádi prohlédli Štvanici, mrkli na velký centrkurt, zastavili se u stěny s fotografiemi legend a plakátů z Prague Open, i to jim asi ledacos napovědělo.“ A pak ještě dodal: „Rád bych poděkoval Láďovi Horčíčkovi, který nám hodně pomohl s dopravou z letiště. Byl to od nás nadstandard, ale myslím, že to většina hráčů ocenila.“

Tak zase za rok a znovu přímo ve finálové skupině.

Výsledky – semifinále: I.ČLTK – Malahide LTCC 9:0, KLTK Stockholm – HLTC Leimonias 7:2. **Finále:** I.ČLTK – KLTK Stockholm 5:4 (Pitra – Wenhert 1:6, 2:6, Koulová – Björkman 6:2, 6:2, Allertová – Gransäter 6:0, 6:0, Vaníček – Gustavsson 1:6, 0:3 skr., Vacek – Holst 6:2, 6:2, Koula – Holme 6:3, 6:2, Allertová, Vaníček – Nordlander, Mabo w.o., Koula, Pitra – Holst, Gustavsson 7:9, Suková, Vacek – Gransäter, Wenhert 9:0). **O 3. místo:** Malahide LTCC – HLTC Leimonias 2:7.



Společné foto před zahájením sobotních bojů



Vzhůru na loď...



Na zdraví!



Zábava byla báječná



Výměna vlajek při společné večeři



Dva týmy u jednoho stolu...



...a jeden z mnoha přípitků



Ferda Stejskal a Murrough O'Brien



V družné debatě...



Krátký proslov Anny Nordlander z ČLTK



Štvanická parta v Prostějově pátá na M ČR v babytenisu aneb

S VÁMI NÁS BAVÍ SVĚT



Andrea Vašíčková a štvanická partička na prostějovském náměstí; zleva Marek, Tobiáš, Tomík, Daniel, Adam, Jára a Matěj

Výsledek chtěli z mistrovství ČR družstev babytenistů přivést lepší, z pátého místa nadšením neskákali. Na druhou stranu se zářijový víkend v Prostějově sedmičce kluků ze Štvanice vydařil tak, že na něj budou dlouho vzpomínat. „I my s Honzou Pechou,“ usmívá se trenérka Andrea Vašíčková, polovina prostějovského dozoru. A pokud dočtete do konce, pochopíte, že by mohla s klidem napsat pokračování kultovní komedie *S tebou mě baví svět*.

Cesta na Moravu byla malým utrpením; vlakem ani autobusem to do Prostějova přímo nejde a D1 je zoufalost sama. „Tři kluky jsme vezli klubovým autem, ostatní jeli s rodiči. Bylo to dlouhé, dvakrát jsme museli udělat pauzu; samozřejmě u McDonald's,“ vypráví Andrea, jak začal výlet a tři dny nepřetržitého »koučování«

Adama Linharta, Matěje Köhlera, Jaroslava Prády, Thomase Eversfielda, (synovce) Daniela Krechlera, Marka Šmejckého a Tobiáše Krejčího. A proč jeli jen páni kluci? „Protože Běloruska Maryia Kolas na mistrovství republiky hrát nemůže, i když v dlouhodobé soutěži nastupovat smí,“ vysvětluje Jan Pecha.

„Upřímně – věřili jsme v lepší výsledek. Kluci se ale snažili, hecovali a při prvním sobotním zápase s Olympem pořád počítali, co musejí vyhrát, aby to otočili. Nepovedlo se, prostě se to nesešlo,“ říká Andrea Vašíčková a pokračuje: „Chci ale vyzdvihnout jednu věc: to, že kluci hrají bez stresu, že na ně Honza netlačí a nenervuje je už v osmi devíti letech, je podle mě velké plus. Nechtěla bych, aby to sklouzávalo k tomu, co jsme viděli ve finále Prostějov – Sparta, kdy se každý bál zkazit, pindilo se zezadu, tekly slzy a rodiče tleskali po chybách soupeře...“

Dvanáct týmů bylo v Prostějově nalosováno do klasického pavouka, hrály se čtyři dvouhry a dva debly. Kluci ze Štvanice v sobotu nejprve prohráli s Olympem (1:5), odpoledne smetli Neridě (5:1) a v nedělním utkání o 5. místo i Škodu Plzeň (6:0); každý z nich si zahrál minimálně tři zápasy.

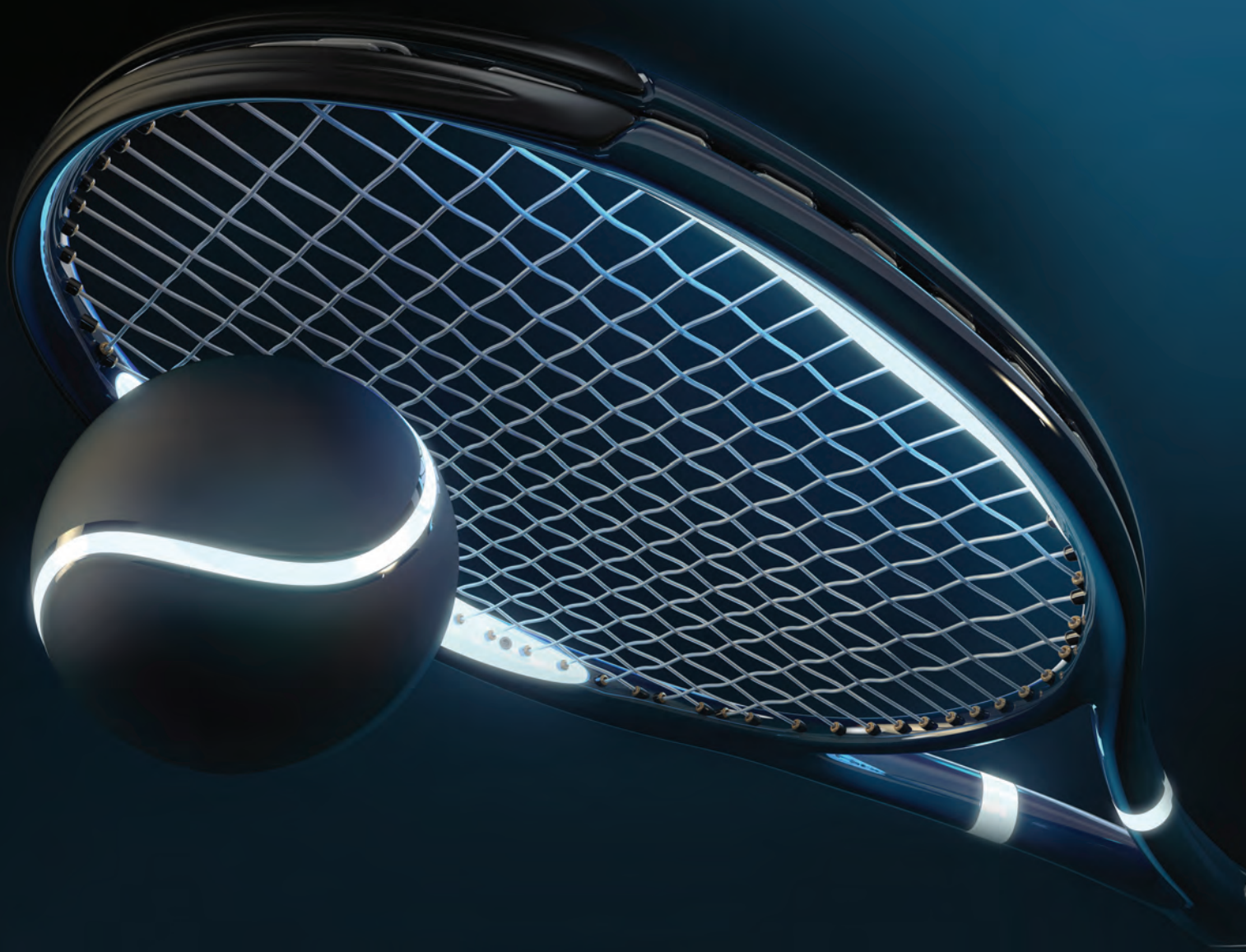
„Co nás potěšilo asi nejvíc – jakou si udělali atmosféru a jak si fandili. I když si občas za něco vynadali, za pět minut o tom nevěděli. Jela jsem na mistrovství asi popáté a tohle mě zaujalo; bylo vidět, že spolu kluci strávili na Štvanici skoro celé léto v kempech. Jen byli celé dva dny trochu moc aktivní...“

Co všechno páni kluci vymysleli (a nedomysleli) a co všechno se jim povedlo, to je na knížku. Zabouchnuté pokoje s klíči uvnitř, to byl jen vlašný začátek...

Osprchujte se, půjdeme na večeri, zaveleli trenéři. Když přišli na kontrolu, vana plná a kluci se koupali. Tři najednou! „Aby to prý stihli,“ směje se Andrea.

Sotva se vyrazilo na večeri, dva museli zpátky – šli totiž v ponožkách.

Večerní návštěvy na pokojích dozor zakázal, tak si kluci nepřetržitě volali vnitřní pevnou linkou.



tradice . síla . budoucnost

Na nevinnou otázku, kde má dotýčný pyžamo, se trenérka dozvěděla, že „ho nějaký spartan vyhodil z okna“.

Kolikrát se kdo vracel pro lahev s pitím nebo pro kšiltovku, to nikdo nespočítá.

Zato pokyn usušte si tenisky vzali někteří víc než vážně; Marek Šmejcký například uložil boty láskyplně do nočního stolku...

„A když jsem se zeptala Thomase Eversfielda, proč mu neustále běží ČT24, odpověděl, že nemá hodinky a na tomhle programu je vidět čas,“ přidává další historku trenérka. A ještě jednou Thomas: být u toho, když si vylil šampon na vlasy do toaletní taštičky a snažil se ji vymýt – k nezaplacení...

„Co se mi líbilo: i když tam měli kluci rodiče, nikdo se nám do péče o ně nemontoval a oni nás poslouchali, víkend byl v naší režii. Čehož někteří – nebudu jmenovat (*se smíchem*) – uměli perfektně využít a večer zapařili...“

Přes zápasově nabitý víkend stihli kluci s trenéry i procházku městem a zmrzlinu na náměstí. V partě chutnala dvojnásob.

A co potěšilo trenéry?

„Přístup kluků i rodičů, bezvadná parta i to, že v týmu jsou s jedinou výjimkou kluci, kteří prošli štvánickou školou. Některé znám od úplných začátků, jiní strávili aspoň rok dva u Honzy (Pechy). Pro nás příjemné zjištění, že naše práce někam vede.“

Když dojde na pochvaly, píšeme si: „Adam Linhart hrál moc dobře, i když proti Olympu se silným soupeřem neuspěl. Příjemně překvapili Marek Šmejcký i Tobiáš Krejčí, taky Daniel Krechler; třeba tím, jak otočil proti Neridě z 0:3.“

Suma sumárum, pro kluky to byla jedna z prvních akcí, kde spali, kde museli spoustu věcí zvládnout bez rodičů (což ještě občas maličko drhlo), kde si mohli, ba museli fandit a pomáhat (to fungovalo báječně). Takže pánové: vydržte! U tenisu i v partě. A nebojte, svižnost převlékání a šikovnost při manipulaci s toaletními potřebami se brzy zlepší.☺



Už máme klíče, hurá do pokojů...



Společná večeře; sklenky v popředí klukům samozřejmě nepatří



Thomas s Markem a vymývání toaletní taštičky Dole: Tady je království Adama, Daniela a Matěje



CONNECTING BUSINESS INTERIM MANAGEMENT

NEHRAJTE PŘI ZDI

Postřehy Luboše Štycha
z trenérské konference TE
v Mouratoglou Tennis Academy

Mnohé z toho, co jsem vyslechl na říjnové trenérské konferenci Tennis Europe v Mouratoglou Tennis Academy, znám z vlastní zkušenosti. Nicméně je příjemné si věci ověřit a případně se díky fundovaným expertům dozvědět víc. A protože některé přednášky na téma specifík ženského tenisu byly velmi zajímavé, chci se s vámi o pár postřehů podělit.



Ženský tenis přináší specifika i do trenérské práce

Je známo, že ženy umějí trénovat, ale když přijde zápas, emoce a kolísavá sebedůvěra je mohou zcela rozložit. Proto **PATRICK MOURATOGLOU** tvrdí, že kouč, který se pohybuje v ženském tenisu, musí umět dobře pracovat s emocemi. Zmínil, že pro něj je podstatné se nad emoce hráčky (svěťenkyně) i své vlastní povznést. Trenér totiž často bere koučování velmi osobně, a tak je pro něj v určitých chvílích obtížné zůstat nad věcí a nevybuchnout, případně nezvolit nevhodná slova vedoucí ke konfliktu.

Ve své přednášce se dotkl i toho, jak je důležitá spolupráce kouče s rodiči; nelze je prý izolovat, i když s tím má sám občas problém. Viděl prý spoustu slabých tréninků rodičů, ale výborné výsledky jejich dětí. Důvod? Velká důvěra dětí k rodičům. Trenér by toho měl umět využít a s rodiči spolupracovat, v jistém smyslu v nich může najít oporu. K tomu je ovšem bezpodmínečně nutná vzájemná důvěra všech tří stran, bez které takový vztah nemůže fungovat.

A ještě jedna drobnost, kterou by si měli přečíst především ti, kteří hřeší na talent. Mouratoglou tvrdí, že talent dělá šikovné hráče línými, protože si myslí, že nemusejí pracovat tak tvrdě. V Top 100 na žebříčcích ATP i WTA podle něj zdaleka nejsou jen talentovaní tenisté, ale hlavně ti, kteří umějí tvrdě trénovat, protože bez dřiny se k úspěchu dopracovat nelze.

Na majitele akademie, kde se konference konala, v mnohém navázal **CARL MAES**, bývalý kouč nedávné světové jedničky Kim Clijstersové. Jeho mottem je, že nezáleží na tom, kolik toho trenér ví, ale jak svoje znalosti dokáže použít. Několikrát zopakoval, že když se ženy připravují na určitý cíl, chtějí vědět krok za krokem, co je čeká; muže zajímá naopak jen cíl, cesta už ne. Proto je v ženském tenise tak vysoko dobrá komunikace mezi koučem a hráčkou.

Maes prý dosáhl úspěchů díky tzv. metodě sendviče; klade důraz na to, co je uvnitř, nikoli na schránku. Nejdřív je třeba hráčku pochválit, za cokoli si to zaslouží. Následuje řešení problému, kdy lze volit kritičtější slova a vysvětlit, co bylo/je špatně. To je ona »náplň«. Následuje opět pochvala za cokoli, zač si ji hráčka zaslouží. V takovém »obalu« pochval prý žena mnohem lépe vstřebá podstatu diskuse. Mám podobnou zkušenost, u děvčat to zkrátka funguje přesně tak.

Co ještě se mi líbilo: Maesův přístup k nejrozličnějším statistikám a videorozborům, které se mi v poslední době zdají přeceňované, jakkoli jsou užitečné. Říká, že je třeba vybrat si to podstatné a nenechat se čísly pohltit. Maes zdůrazňuje, že je třeba veškeré

videorozbory a statistiky dostatečně filtrovat a také sledovat jejich korelaci, tedy to, jak spolu souvisejí.

I jeho tréninkové metody jsou založené na jednoduchosti, přitom jsou účinné. Což je trochu v rozporu s aktuálními tendencemi dělat z obyčejných věcí složité, takže jim nakonec málokdo porozumí.

Na závěr konference jsme viděli jakousi zpověď bývalé světové jedničky **DINARY SAFINOVÉ**. Ta mj. přiznala, že jí na začátku kariéry pomohlo jméno úspěšného bratra Marata. A také to, že hned první volnou kartu, kterou získala, využila a v Estorilu se probojovala do semifinále turnaje WTA Tour. I díky tomu hrála jen několik nejmenších turnajů a rovnou zkoušela kvalifikace větších. Tenhle přístup se mi líbí. Některé naše hráčky mají totiž tendenci pohybovat se neustále v komfortní zóně nejmenších turnajů, kde se cítí dobře a mají velkou šanci něco uhrát. Výkonnostně i žebříčkově je však i v případě úspěchu progres velmi malý. Občas je zkrátka potřeba jít do toho po hlavě, maličko zriskovat, zkusit prorazit i mezi lepšími hráčkami. Věřit si, i když neúspěch v kvalifikaci znamená finanční ztrátu. Jinými slovy – nelze hrát neustále při zdi a přitom myslet vysoko.



LUBOMÍR ŠTYCH

Klubový trenér mládeže I.ČLTK Praha
a reprezentační trenér děvčat do 14 let

Lette se SmartWings

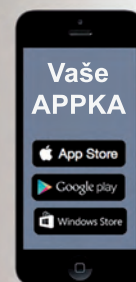


Be Smart. Get Wings.
www.smartwings.com

smartwings

 **friendlyway**
informační terminály • kiosky

aplikace pro iOS, Android a Windows
dobíjecí stanice pro mobilní telefony
reklamní obrazovky - HW i SW
informační kiosky



 **friendlyway**

www.friendlyway.cz
info@friendlyway.cz
+420 241 740 104

Mistrovství I.ČLTk v golfu
má staronového vítěze

POČTVRTÉ V ŘADĚ FERDA!

Už je to trochu klišé: mistrem I.ČLTk v golfu se stal na konci září v Albatross Golf Resortu Ferda Stejskal. Ve hře na rány zvítězil počtvrté v řadě; tentokrát přinesl 82 a o dvě rány porazil Petra Šavrdy. Mistrovství klubu se zúčastnilo za nádherného počasí 28 hráčů a hostů a vítězi kategorií se stali Petr Šavrd (hcp 0-15), jenž uhrál 35 bodů, a Karel Svoboda (hcp 15,1-36) se 40 body. Turnaj si zahrály i čtyři dámy – nejlepší byla se 27 body Ivana Rybínová, pátá v kategorii hcp 15,1-36.

Ferdova šňůra na klubovém mistrovství je úctyhodná. Ač má nejnižší handicap, kvalitní soupeře nepostrádá. Leč jeho forma je každoročně parádní, přestože po posledním kole skromně prohlásil: „Nehrál jsem bůhvíjak, i když to nebyla ani katastrofa. Řekl bych defenzíva a opatrnost. Ani průšvihů jsem se nevyvaroval, i topinku do autu jsem na jedenáctce zahrál,” popisoval.

Kdo čeká, že hraje staronový šampion s handicapem 4,8 dva turnaje týdně a k tomu dvakrát trénuje, plete se. „Letos to odhaduju na deset turnajů a další dvě tři hry, k tomu dva tréninky. Období, kdy jsem hrál třicetkrát za rok, skončilo s narozením malého Toníka. Od té doby je u nás golf sportem non grata,” usmívá se Ferda. A kam si jede zahrát nejraději?

„Do Varů. Olšovky znám roky, zahrál jsem si je už s dědou. Každá jamka je tam zajímavá a hodně těžká. Vlastně ve Varech nikdy nezahraju dobře a právě proto je to pro mě pokaždé výzva.”



Ferda Stejskal se čtvrtou trofejí pro mistra klubu za poslední čtyři roky



Vojta Flégl posílá míček do jamky, přihlížejí Jakub Kahoun a Vladislav Šavrd



Vladislav Šavrd s nejlepšími třemi hráči kategorie hcp 0-15: zprava třetí Lumír Berčík, druhý Ferda Stejskal a vítěz Petr Šavrd



kapsch >>>
challenging limits

Kapsch Telematic Services

Zdoláme každou výzvu

Již takřka 12 let vybírá Kapsch pro Českou republiku mýtné od autobusů a nákladních automobilů s hmotností nad 3,5 tuny. Na dálnicích a vybraných úsecích silnic 1. třídy o celkové délce 1468 kilometrů se díky tomu dosud vybralo již 95 miliard korun, a to s mimořádnou účinností překračující 99,6 procent. Prostředky z mýtného tak vydatně pomáhají

budovat a udržovat tuzemskou silniční infrastrukturu. Samotný elektronický mýtný systém, který dodala a provozuje společnost Kapsch, se z vybraného mýta zaplatil už za prvních sedm měsíců fungování. Česká republika si pořídila inteligentní, efektivní a provozně nenáročný stroj na peníze, kterým se ročně jezdí inspirovat desítky zahraničních delegací.

>>> www.kapsch.cz

Jediný logistický oříšek? Jak dostat rodinu na dovolenou.



Nový Touareg.

Podnikejte s rodinou velké věci.

Volkswagen Touareg krásně zapadne do vašich rodinných i business plánů. Výbava, kterou od něj očekáváte, je pro něj samozřejmostí. Navíc nabízí zcela novou digitální přístrojovou desku Innovision Cockpit, asistenta nočního vidění Night Vision, LED-Matrix světlomety IQ. Light nebo systém aktivní stabilizace náklonu. Takže s přehledem ustojíte jakékoliv dobrodružství, do kterého se pustíte.

Nečekáme na budoucnost. Tvoříme ji.
www.volkswagen.cz/touareg



Volkswagen

Kombinovaná spotřeba a emise CO₂ modelu Touareg: 6,6–6,9 l/100 km, 173–182 g/km.
Vyobrazený model může obsahovat prvky příplatkové výbavy.